

RIJP ZIJN VOOR ADVAITA VEDANTA

Wanneer is iemand geschikt voor de studie van Vedanta?

‘Iedereen die deze kennis wenst is geschikt. De wens voor de kennis is de eerste kwalificatie. Als jouw antwoord op de vraag ‘wil je het weten?’, ‘ja’ is, dan ben je geschikt. Maar je kunt je met recht afvragen hoe ik kan stellen dat je geschikt bent, enkel en alleen omdat je het wilt weten. Dan zou ik antwoorden: ‘Als je het kunt begrijpen, ben je geschikt.’ Als ik je onderwijs dat je het geheel ben, en je begrijpt wat ik zeg, dan ben je geschikt. En als je niet begrijpt wat ik zeg, dan betekent het simpelweg dat je jezelf geschikt moet maken.

Je bent geschikt voor deze kennis, maar om te begrijpen wat er wordt gezegd, ‘jij bent het geheel’, heb je de juiste uitrusting nodig. Daarom zijn er vier kwalificaties:

- *viveka* - onderscheidingsvermogen;
- *vairāgya* - objectiviteit;
- *śamādi-ṣaṭka-sampatti* – de zesvoudige kwaliteiten beginnend met innerlijke kalmte;
- *mumukṣutvam* – het verlangen naar vrijheid van gebondenheid.

Viveka is het vermogen om realiteiten te begrijpen. Als je *viveka* hebt, dan heb je je levenservaringen onderzocht; ervaringen die je ooit als heel belangrijk beschouwde, zoals je baan, huwelijk, kinderen, een bepaald vermogen of plezier, zoals muziek. Je dacht dat het belangrijk was, totdat je het verkreeg. Vervolgens werd het onbelangrijk en werd iets anders belangrijker. Maar als je ze onderzoekt, zul je zien dat de belangrijkste dingen helemaal niet verschillen van de dingen die eerder nog belangrijk voor je waren.

Deze analyse van je eigen en andermans ervaringen brengt je tot het inzicht dat er eigenlijk geen oplossing is voor dit probleem. En als je dat begrijpt, wat is dan je oplossing? Jij bent de oplossing. Niet je ervaringen. Jij bent het probleem en jij bent de oplossing. Het hele probleem is het niet accepteren van jezelf.

Dat ik mijzelf niet accepteer is het probleem. En toch moet ik mezelf gaan zien als acceptabel. Als ik mijzelf moet accepteren, dan moet ik acceptabel zijn. Dus om het probleem op te lossen, moet ik weten dat ik acceptabel ben.

Alleen onbegrenstheid is acceptabel. Als ik acceptabel ben, kan het niet zo zijn dat ik beperkt word. In feite is er helemaal geen sprake van enig 'worden'. Ik kan nooit beperkt worden. Vervolgens begrijp ik dat ik onmogelijk acceptabel kan worden door welk proces van 'worden' dan ook.

Geen enkele verandering zal mij dus acceptabel maken. Als ik, zonder te veranderen, acceptabel moet zijn, dan zal ik mijn visie over mijzelf moeten verschuiven van onacceptabel naar acceptabel. Vedānta vertelt me dat ik acceptabel ben, omdat ik het geheel ben.

Dit is het minimum aan kennis dat ik nodig heb. Ik zou op z'n minst moeten weten dat ieder streven, anders dan naar kennis, mijn gevoel van gebrek niet zal wegnemen. Deze houding, die ik ontwikkel door het onderzoeken van mijn ervaringen, wordt *viveka* genoemd.

Zodra er *viveka* is, wordt het mogelijk om een zekere objectiviteit, *vairāgya*, te hebben naar levenservaringen. Je begrijpt de beperkingen van geld, aanzien en alle andere doelen in het leven. Misschien dat je ze nog steeds nastreeft, maar dan met een helder begrip van hun beperkingen. Als je in staat bent om enkel te zoeken naar dat wat er gezocht moet worden, dan beschik je over *vairāgya*, objectiviteit.

De derde kwaliteit, *śamādi-ṣaṭka-sampatti*, is een serie van zes disciplines die bestaat uit een zekere innerlijke kalmte (*śama*), zelfbeheersing waardoor je niet wordt meegesleurd door je impulsen (*dama*), vrijheid van een gevoel van bezit (*uparama*), het vermogen om met lastigere situaties om te gaan (*titikṣā*), vertrouwen in het kennisinstrument dat we Vedānta noemen en in de woorden van de leraar die je hebt herkend als capabel om te onderwijzen (*śraddhā*) en het vermogen om de geest voor een bepaalde tijd te richten op een specifiek onderwerp, omdat je opgewekt bent en tevreden met jezelf zodat de geest in zichzelf kan keren (*samādhānam*).

De laatste kwalificatie is een verlangen naar vrijheid van gebondenheid (*mumukṣutvam*). Dit verlangen komt voort uit het herkennen van het probleem als een fundamenteel probleem van het niet accepteren van jezelf, en de wens om daar vrij van te zijn. Het herkennen van het probleem en het zoeken naar een oplossing is *mumukṣutvam*. Iemand met *mumukṣutvam* noemen we een *mumukṣu*, iemand die ernaar verlangt vrij te zijn.

De meeste mensen hebben nog nooit gehoord van deze vier kwalificaties. Ze zoeken naar oplossingen zonder echt te weten waar ze naar zoeken. Daarom is het begrijpen van het probleem al een bekwaamheid op zich. De voornaamste kwalificatie is daarom dat ik het probleem heel helder in beeld heb en weet dat ik de oplossing alleen in de vorm van kennis hoef te vinden. Als dit begrip aanwezig is, ben ik geschikt voor de studie van Vedānta.

Zonder deze kwalificaties kan de kennis niet plaatsvinden. Ik moet herkennen dat dit de oplossing is, dat ik de oplossing ben, en dat er geen enkele andere manier is om het probleem op te lossen. Dit is de oplossing waardoor ik me tot een leraar richt om me te laten onderwijzen. Als ik eenmaal toegewijd ben aan het onderwijs, zullen alle andere kwalificaties volgen.'

Lees meer: www.advaita.nl/onderwijstraditie/voorbereiding/